

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 listopada 1975 r.

w sprawie właściwości terenowych organów administracji państwowej w zakresie udzielania ulg w spłacie i umarzania zobowiązań podatkowych.

Na podstawie art. 26 ust. 2 i art. 35 ust. 4 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się przy udzielaniu ulg w spłacie i umarzaniu:

- 1) zobowiązań podatkowych należnych od jednostek gospodarki nie uspołecznionej i ludności,
- 2) zobowiązania pieniężnego określonego w art. 1 ustawy z dnia 11 listopada 1965 r. o rozszerzeniu uprawnień gromadzkich rad narodowych w zakresie podatkowym oraz o usprawnieniu w gromadach wymiaru i poboru podatków i innych należności pieniężnych (Dz. U. Nr 46, poz. 288),

3) należności scalonych określonych w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 28 czerwca 1962 r. o przejmowaniu nieruchomości rolnych na własność Państwa za zaległe należności (Dz. U. z 1969 r. Nr 17, poz. 130),

4) podatków obrotowego i dochodowego należnych od organizacji politycznych, społecznych i zawodowych, z wyjątkiem podatku scalonego przypadającego od jednostek zrzeszonych w Centralnym Związku Kółek Rolniczych,

5) podatków od wynagrodzeń, od nieruchomości, od nabycia praw majątkowych oraz opłaty skarbowej należnych od jednostek gospodarki uspołecznionej

— zwanych dalej należnościami.

§ 2. Naczelnicy gmin i naczelnicy miast są uprawnieni do:

- 1) odraczania i rozkładania na raty należności bez ograniczenia kwoty i okresu spłaty,
- 2) umarzania należności, jeżeli łączna kwota wszystkich zaległych należności nie przekracza 50.000 zł; łączna kwota należności umorzonych zobowiązaniem w ciągu roku nie może przekroczyć 50.000 zł.

§ 3. 1. Prezydenci miast oraz naczelnicy dzielnic są uprawnieni do:

- 1) odraczania i rozkładania na raty należności bez ograniczenia kwoty i okresu spłaty,
- 2) umarzania należności, jeżeli łączna zaległa kwota wszystkich zaległych należności nie przekracza 100.000 zł; łączna kwota należności umorzonych zobowiązaniem w ciągu roku nie może przekraczać 100.000 zł.

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przysługują również naczelnikom miast stanowiących powiaty przed dniem 1 czerwca 1975 r., wymienionych w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1975 r. w sprawie określenia zadań i uprawnień należących do powiatowych rad narodowych i naczelników powiatów, które przejmują wojewódzkie rady narodowe i wojewodowie (Dz. U. Nr 17, poz. 94).

§ 4. Wojewodowie są uprawnieni do umarzania należności bez ograniczenia kwoty.

§ 5. Jeżeli terenowy organ administracji państwowej

stopnia podstawowego w toku rozpatrywania skierowanej do niego sprawy stwierdzi, że umorzenie należności przekracza jego uprawnienia określone w § 2 lub 3, przekazuje sprawę wraz z opinią terenowemu organowi administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

§ 6. Pzed wydaniem decyzji w sprawie umorzenia należności określonych w § 1 pkt 4 i 5 terenowy organ administracji państwowej zasięga opinii banku finansującego działalność danej organizacji lub jednostki.

§ 7. 1. Umorzenie zaległych należności pociąga za sobą umorzenie dodatku (odsetek) za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych w odpowiednim stosunku.

2. Przepisy § 2 i 3 stosuje się odpowiednio, gdy umorzenie dotyczy samego dodatku (odsetek) za zwłokę.

§ 8. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) wojewodach — należy przez to rozumieć również Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy, Prezydenta Miasta Krakowa i Prezydenta Miasta Łodzi,
- 2) naczelnikach gmin — należy przez to rozumieć również naczelników miast i gmin.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 12 lipca 1974 r. w sprawie właściwości terenowych organów administracji państwowej w zakresie udzielania ulg w spłacie i umarzania niektórych zobowiązań podatkowych (Dz. U. Nr 26, poz. 155).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *H. Kisiel*